FISIOTERÀPIA PEDIÀTRICA

21 de març. Dia Mundial de la Síndrome de Down

imatge: Freepik.com

1. La Síndrome de Down

La síndrome de Down o trisomia 21 és una aneuploïdia autosòmica definida per la presència, en part o totalitat, d'una tercera còpia del cromosoma 21. Actualment, és l'anomalia cromosòmica més freqüent.
*Existeixen tres variants de trisomia 21: "**Regular**" (90% dels casos), **"Mosaïcisme"** (entre un 6-7% dels casos) i "**Translocació**" (entre un 3-4% dels casos).*

2. Importància de la fisioteràpia pediàtrica en el nen

El fisioterapeuta pediàtric és l'encarregat de realitzar el tractament de qualsevol afectació en la infància, tant aguda com crònica, que pertorba el desenvolupament motriu, i per tant, limita el potencial per a la independència en la vida adulta arribant a afectar la qualitat de vida tant a curt com a llarg termini.

3. Tractaments de la fisioteràpia

Les intervencions han d'estar dirigides per objectius mesurables identificats pels pares i/o pel nen. Les necessitats de les intervencions en fisioteràpia canvien a mesura que els nens creixen. El més probable és que les intervencions terapèutiques siguin directes i més intenses en edats curtes del nen, i després impliqui més assessorament que teràpia a mesura que aquest va creixent.

3.1 En edat infantil (de 0 a 3 anys)

Els serveis d'intervenció precoç han de proporcionar informació als pares sobre els recursos, el desenvolupament del nen amb síndrome de Down i mètodes per promoure el desenvolupament motor i l'habilitat funcional dels seus fills.

3.2 En edat preescolar (de 3 a 6 anys)

El fisioterapeuta pediàtric coordina i consulta amb els mestres de preescolar sobre com s'hauria d'incloure al nen en activitats motores que continuaran promovent el desenvolupament motor.

3.3 En edat escolar (de 6 a 18 anys)

El fisioterapeuta pediàtric pot actuar de pont de comunicació entre els mestres d'educació física i els pares per incloure el nen en activitats que promoguin la condició física.

4. Tractaments complementaris de fisioteràpia

4.1 Hipoteràpia

El tractament d'hipoteràpia en el nen amb síndrome de Down aporta beneficis en aspectes físics, com ara la normalització del to, la millora de la coordinació, la motricitat fina i l'equilibri. Al mateix temps que en aspectes psicològics, com l'atenció, i també en àmbit social i conductual del nen.

4.2 Hidroteràpia

Les característiques que proporciona el medi aquàtic poden suposar un gran complement, sent aquest beneficiós per al nen, ja que ajuda a la seva mobilitat, afavoreix la millora del to muscular i reforça el vincle afectiu amb altres persones.

Col·legi de Fisioterapeutes de Catalunya